

porządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673).

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: *Paciorkowski*

210.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 16 maja 1931 r.

o zwalczaniu i zapobieganiu rozpowszechniania zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego.

Na mocy art. art. 16, 26, 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) i § 357 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) wobec obecnego stanu rozpowszechnienia zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego, niezależnie od zarządzeń wydanych przez władze administracyjne I-szej instancji, zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 18 kwietnia 1931 r. o zwalczaniu i zapobieganiu rozpowszechnieniu zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego (Kielecki Dziennik Wojewódzki Nr 10, poz. 174 z dnia 25 kwietnia 1931 r.) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Zabrania się odbywania pokazów, targów jak i przetargów na świnię, z wyjątkiem przetargów na świnię znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w zagrodach niezapowietrzonych, w następujących gminach i miejscowościach:

pow. iłżecki — gm. Ciepiałów, f. Ciepiałów;

pow. konecki — gm. Szydłowiec, m. Szydłowiec, gm. Gowarczów, os. Gowarczów;

pow. opatowski — gm. Ożarów, os. Ożarów;

pow. radomski — gm. Orońsko, w. Orońsko”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: *Paciorkowski*

211.

Ogłoszenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wydaniu w myśl art. art. 1006 i 1015 u. p. c. przepisów w sprawie wynagrodzenia dozorców i biegłych.

PRZEPISY

z dnia 14 kwietnia 1931 roku o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę Kieleckiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1. Wynagrodzenie dozorczy zajętego majątku ruchomego, o ile nie została ono ustalone zgodnie z art. 1014 u. p. c. w drodze porozumienia się jego z egzekwującymi i dłużnikami, wyznacza się według przepisów następujących:

P. 1) Wynagrodzenie dozorczy nad przedmiotami nie wymienionymi w następujących punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwutygodni w wysokości 2 proc., a za czas jednego miesiąca w wysokości 3 proc., jeśli suma oszacowana majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1 proc. od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2 proc. od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1 proc. w ciągu całego dalszego czasu, z tem zastrzeżeniem że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od 30 proc. ogólnej sumy szacunku, zajętego majątku.

P. 2) Za dozór nad zwierzętami domowymi wynagrodzenie dozorczy wyznacza się według normy dwa razy wyższej, niż oznaczona w pkt. 1.

P. 3) Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także i drogich kamieni — dozorczy należy się za cały czas dozoru 3 proc. wartości tych przedmiotów.

P. 4) W razie nieprzyjścia licytacji do skutku, lub sprzedaży zajętego majątku za ce-